

1307. Nach dem Schol. = अभिषेचनीय 2).

अभिषेपान, मातृगुताभि^० ein Kriegszug gegen Mätṛig. RĀĀA-TAR.3,281.

अभिषेपाय् Jmd (acc.) mit Krieg überziehen: अपीउपन्बलं शत्रूङ्गिगी-
पुरभिषेपायत् Spr. 3530. यमनस्य भटाः सर्वाभिसारिणाभ्येषायन् PĀRĀVANĀ-
THAK. bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. u. सर्वाभिसार.

अभिष्टव (von स्तु mit अभि) m. Lob, Preis BŪĀG. P. 10,14,60.

अभिष्टि vgl. उपस्ति, परिष्टि.

अभिष्ठान (von स्था mit अभि) n. das Betreten: अनभि^० KĀTJ. Ā. 15,
8,29, v. 1. für अधिष्ठान.

अभिज्ञात vgl. अतिज्ञान und अभिज्ञान.

अभिष्यत्त (vielleicht von सा, स्पति mit अभि) m. N. pr. eines Sohnes
des Kuru MBh. 1,3740.

अभिष्यन्द् vgl. पित्ताभि^०, रक्ताभि^०, वाताभि^०, श्लेष्माभि^०.

अभिष्यन्दिन् vgl. महाभिष्यन्दिन्.

अभिषङ्ग KATHĀS. 81,77. गाढाभि^० 89,67. das Hängen an (loc.): अभि-
षङ्गस्तु कामेषु महामोह इति स्मृतः MBh. 14,1018. mit instr. स्त्रीभिः
KATHĀS. 66,71.

अभिसंरम्भ (von रम्भ् mit अभिसम्) m. Wuth: तृष्णा क्रोधो ऽभिसंरम्भो
राज्ञसास्ते गुणाः स्मृताः MBu. 14,874.

अभिसंराधन (von राध् mit अभिसम्) n. wohl das Befriedigen, Zufrie-
denstellen BŪĀG. P. 5,3,8.

अभिसंश्रय Verbindung, Zusammenhang MBh. 1,2398.

अभिसंख्या (ख्या mit अभिसम्) f. Zahl, Anzahl: द्विचत्वारिंशदध्यायाः
पर्वतदभिसंख्यया MBh. 1,617.

अभिसंज्ञिका MBh. 12,9095 fehlerhaft für संज्ञिता, wie die ed.
Bomb. liest.

अभिसंज्ञित (von ज्ञ^० + संज्ञा) adj. benannt, geheissen MBh. 12,9095
(Lesart der ed. Bomb.). R. 7,39,3,53. Verz. d. Oxf. H. 312,a,25.

अभिसंताप, HALĀJ. 2,299 wird, wie wir vermutheten, संताप gelesen.

अभिसंदेह (von दिह् mit अभिसम्) n. die Geschlechtstheile: अन्योऽन्य-
स्याभिसंदेहे (du., penem et vulvam) तौ संक्रामयतां ततः MBh. 5,7494.

अभिसंदेहा n. v. 1. für अभिसंदेह NĪLAK. zu MBh. 5,7494.

अभिसंधा, सत्याभिसंध auch MBu. 2,2702. Der Schol. zu R. 1,6,5 er-
klärt das Wort durch प्रतिज्ञा Versprechen.

अभिसंधान 2) PRATĀPAR. 21,b,9. — 3) das Zusammenhalten, Verbun-
densein: यावत्प्राणाभिसंधानं तावदिच्छेच्च भोजनम् MBh. 1,3639. — 4)
eine bestimmte Absicht: स्वभावाच्चेष्टितमनभिसंधानाद्भृत्यवत् ohne Rück-
sicht auf irgend einen Vortheil KĀP. 3,61. = न स्वभागाभिप्रायेणा Schol.

अभिसंधि 1) Absicht, Beabsichtigung: तवाभिसंधिः सुभगे सूर्यात्पुत्रो भवे-
दिति MBh. 3,17083. ०कृते तस्मिन्ब्राह्मणास्य वधे मया beabsichtigt 1,6229.
वन्मया पूर्वमभिगम्य तपोधन । कृते ऽभिसंधिर्धर्मज्ञस्य भवतो वचनात् 14,
123. अचित्थाभि^० adj. BŪĀG. P. 8,7,8. = संकल्प Schol. In Comm. इ-
त्यभिसंधिः, अयमभिसंधिः, अयमत्राभिसंधिः so v. a. dieses ist die Absicht
des Autors, dieses will er sagen Schol. zu KĀP. 1,139. DATTAKAM. 17,
7. 27,5. 29,3. — 2) Anführung, Betrug DAČAK. 1,37. SĀH. D. 375. in-
quiry or examination BALLANT., eher Verabredung.

अभिसंधिन्, सत्याभिसंधिन् = सत्याभिसंध, सत्याभिसंधान dessen Aus-
sage, Versprechen wahr ist, seinem Worte treu bleibend MBu. 2,2612.

V. Theil.

अभिसमय (von 3. इ mit अभिसम्) m. klare Erkenntnis WASSILJEV 130.305.

अभिसंबन्ध 1) भृगूणां कौशिकानां च अभिसंबन्धकारणम् MBh. 13,2924.

एकाक्षरभिसंबन्ध (०बद्धे ed. Bomb.) तत्रम् 3,13464. — 2) SĀH. D. 693.

अभिसंबोधन n. Erlangung der Bodhi BUDDHAKĀR. 69.

अभिसार 1) DAČAK. in BENF. Chr. 201,6. am Ende eines adj. comp. f.

आ 187,1. — 2) zu streichen; vgl. अभिसार 7).

अभिसरण eig. ein Besuch in Liebesangelegenheiten: बृहस्पतेरुत्तथ्य-

भार्याभिसरणम् DAČAK. in BENF. Chr. 182,12. GĪT. 6,3. SĀH. D. 142,1.

अभिसर्ग (von सर्ज् mit अभि) m. Schöpfung: पूर्वाभिसर्गे in einer frühe-

ren Weltperiode MBh. 12,13801.

अभिसर्पण das Aufsteigen (des Safts im Baume) KĀN. 5,2,7.

अभिसार 2) GĪT. 5,8. त्वरितमुपैति न कथमभिसारम् GĪT. 6,6. एवं कृता-

भिसाराणां पुंश्लीनाम् SĀH. D. 117. — 3) Angriffstruppen: अभिसा-

रेण सर्वेषां तत्र युद्धमवर्तत MBh. 3,639. ततः सर्वाभिसारेण कुरीषो वा-

तरंरुसाम् । भेदयामास लङ्कायाः प्राकारं रघुनन्दनः ॥ 13,6345. यमनस्य

भटाः सर्वाभिसारिणाभ्येषायन् PĀRĀVANĀTHAK. bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind.

u. सर्वाभिसार (= सर्वेद्य, सर्वसंनहन AK. 2,8,2,62. H. 789. HALĀJ. 2,

306). — 7) VARĀH. BRH. S. 14,29. 32,19. — Vgl. लोकाभिसार.

अभिसारिका DAČAK. 2,25. Spr. 1603. Verz. d. Oxf. H. 122,b,14.

अभिसारिन् 1) Z. 3 füge am Schluss VIKR. 68,6 hinzu. — 2) Z. 3 lies

वैराज st. विराज.

अभिस्त्रेह् BŪĀG. P. 10,29,23.

अभिस्त्रवत् = अभिस्त्रवत् (partic. praes. von स्तु mit अभि) strömen las-

send: शंघोरभिस्त्रवत्ताय MBh. 13,901.

अभिकर्ण MBh. 1,318. 4979.

अभिकर्तव्य adj. herbeizubringen, was herbeigebracht wird Schol. zu

R. 2,65,10.

अभिकार 5) zu streichen, da die Hdschr., wie GOLD. gefunden hat, H.

an. 4,235 चौरिकोऽयमयोऽपि lesen. — Vgl. अभिकारिक.

अभिकृति streiche concr.: fallend, stürzend.

2. अभीक vgl. अभीक.

अभीक्ष्णम् adv. 1) a) यद्भीक्ष्णं निषेवते Spr. 3877. अथिा क्षमीक्ष्णं सं-

वासः 3085. अभीक्ष्णं दर्शनम् 3135. — c) alsbald, sogleich Spr. 2816.

अभीत, प्रकर्धमभीतवत् (adv.) so v. a. ohne Furcht MBu. 12,3730. R.

1,2,12. Spr. 2050.

अभीपद् m. N. pr. eines R̥shi mit dem patron. Audala Ind. St. 3.203.a.

अभीप्सु KATHĀS. 86,166.

अभीमान = अभिमान; s. निर्भीमान.

अभीमानिन् m. ein best. Agni MĀK. P. 52,27. — Vgl. अभिमानिन्.

अभीरू 4) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 1,2689.

अभीवर्त 2) b) N. verschiedener Sāman Ind. St. 3,203,a. Desgleichen

इन्द्रस्याभीवर्तः 208,a. जमदग्नेरभीवर्तः 217,a. प्रजापतेरभी^० oder अभीवर्त-

स्याङ्गिरसस्य 224,a. वृषस्य ज्ञानस्याभीवर्तः 237,b.

अभीवृत् adj. von SĀJ. angenommen RV. 1,35,4 herankommend, in

der Nähe befindlich. Vgl. 10,73,2 und s. वृ^० mit अभि.

अभीवृत् s. u. वृ^० mit अभि.

अभीष्णु 3) N. pr. eines R̥shi mit dem patron. Āṅgīrasa Ind. St. 3,

203,a. — Vgl. अभीष्णव.